

„AZT AKARJA, HOGY MINDEN EMBER ÜDVÖZÜLJÖN”

A hónap imaszándéka: Hazánk és Európa újraevangelizálásáért

Titok: „Aki meghirdette Isten országát”

2. Elmélkedés

Bátorság és bizalom az imában

Szentírási idézet: Ter18,16-33

¹⁶A férfiak elindultak és Szodoma felé vették útjukat. Ábrahám velük ment, hogy elkísérje őket. ¹⁷Akkor az Úr így szólt: „Titokban tarthatom-e Ábrahám előtt, amit tenni készülök?” ¹⁸Ábrahám ugyanis nagy és erős néppé lesz, s általa nyer áldást a föld minden népe. ¹⁹Arra szemeltem ki, hogy fiainak, majd pedig házanépének megparancsolja: Járjatok az Úr útján jogot és igazságosságot gyakorolva, hogy az Úr megadhassa Ábrahámnak, amit ígért neki.” ²⁰Ezért az Úr így szólt: „Szodoma és Gomorra miatt tetéződött a panasz, és bűnük nagyon súlyos. ²¹Lemegyek hát és megnézem, hogy mindenki úgy viselkedett-e vagy sem, ahogy az ellenük szóló panasz szava felhatolt hozzám, tudni akarom.” ²²A férfiak Szodoma felé indultak, de Ábrahám megállt az Úr előtt. ²³Azután Ábrahám közelebb lépett és megszólalt: „Valóban el akarod pusztítani az igazakat is a gonoszokkal?” ²⁴Talán ötven igaz is akad a városban. Igazán a vesztüket akarod, nem kegyelmezel meg inkább a helységnek az ötven igazért, aki ott lakik?” ²⁵Távol legyen tőled, hogy az igazakat megöld a gonoszokkal együtt, s így egyenlő legyen a sorsuk az igazaknak meg a gonoszoknak. Távol legyen ez tőled. Az egész föld bírása nem járna el igazságosan.” ²⁶Az Úr így válaszolt: „Ha ötven igazat találok Szodoma városában, értük megkegyelmezek az egész helységnek.” ²⁷Ábrahám folytatta és így szólt: „Vettem magamnak a bátorságot, hogy beszéljek Urammal, pedig csak por és hamu vagyok. ²⁸Lehet, hogy öt még hiányzik az ötven igazhoz. Az öt miatt elpusztítod az egész várost?” Így válaszolt: „Nem pusztítom el, ha csak negyvenöt igazat találok benne.” ²⁹Erre ő folytatta beszédét: „De lehet, hogy csak negyven van.” Ezt felelte: „Negyven miatt sem fogom megtenni.” ³⁰Ő újra szólt: „Ne haragudj, Uram, ha beszélek, de lehet, hogy csak harmincan lesznek.” Ezt válaszolta: „Ha harmincat találok, hát nem teszem meg.” ³¹Aztán újra szólt: „Nos, ha már egyszer bátorkodtam Urammal beszélni: lehet, hogy csak húszat találsz.” Így felelt: „Húsz miatt sem pusztítom el.” ³²Ő folytatta: „Ne haragudj rám, Uram, ha még egyszer szólok: lehet, hogy csak tízen vannak.” ³³Ezt válaszolta: „Tíz miatt sem pusztítom el.” Ezután Isten eltávozott, miután befejezte beszédét Ábrahámmal. Ábrahám pedig hazament.

Bevezető ima: Mennyei Atyám! Hálás vagyok atyai jóságodért, hogy fontosak neked imáink és könyörgéseink, és megennyhíted szívedet a téged őszintén tisztelő gyermekeid esedezései iránt. Adj nekem is atyai szeretetedbe vetett mély bizalmat! Tágítsd ki szívemet a Te szereteted befogadására, add, hogy a Te együttérzéssel forduljak embertársaim felé!

Elmélkedés: Akadályt nem ismerő bizalom Hogyha a hála és alázat gyermeki lelkületére építünk, amelyről az előző napon elméltünk, ezzel Isten iránti feltétlen bizalmunkat mutatjuk meg. Mi más érintené meg jobban egy atya szívét, mint éppen az, ha gyermekei teljesen megbíznak az ő bölcsességében és szeretetében? Ezt erősíti meg számunkra a most olvasott ószövetségi történet is. Jézus és Mária után Ábrahám rendelkezett a legnagyobb hittel, melyet itt arra használ, hogy bátran közbenjárjon honfitársaiért. Már-már túl merészen is érezzük magabiztosságát. Hogy jön ő ahhoz, hogy ilyen hetykén számonkérje Istentől a döntéseit? Isten azonban nem így viszonyul hozzá, hanem értékeli és megbecsüli bátorságát és atyai jóságába vetett bizalmát. Olyannyira, hogy bármit kér tőle Ábrahám, vonakodás nélkül teljesíti. Van-e nekünk is hitünk ahhoz, hogy ilyen erőteljesen közbenjárjunk Istennél embertársaink üdvössége érdekében?

Vállalni a közbenjáró szerepét Ábrahám történetéből bátorságot tanulhatunk mi magunk is. Miért ne vállalhatnánk magunkra mi is ezt a szerepet, hogy nem csak önmagunkért és közeli ismerőseinkért

imádkozunk, hanem kitágítjuk szívünket távolabb álló emberek és problémák felé is? Isten szemében különösen megbecsült szolgálat ez! Mi, akiknek a szívében már növekedésnek indult az Isten iránti hit és bizalom, Ábrahám példájára szintén alkalmasak vagyunk arra, hogy Isten elé vigyük mások szükségait és nyomorúságát. Napjainkban egyre több ember érzi a Szentlélektől érkező sürgetést, hogy imádkozzon lelkek megtéréséért, csoportok egységének helyreállításáért, közösségek, intézmények, nemzetek lelki megújulásáért... A közbenjárás során lehetővé tesszük Istennek, hogy megvalósítsa uralmát olyan emberek, közösségek és helyzetek felett, ahol a résztvevők még nem rendelkeznek azzal a hittel, hogy saját maguk terjesszék Isten elé kéréseiket. A közbenjáró ellenben bizakodóan és kitartóan(!) kéri Isten irgalmas beavatkozását ezekben a helyzetekben. Magasztalja Istent jóságáért, és hálát ad (előre is) minden kegyelemért.

Az igazak miatt megkegyelmez a rossz úton járóknak A bűnösökért és tévelygőkért ma is éppen olyan szükséges elszántan és kitartóan közbenjárni, mint Ábrahám idejében. Különösen aggasztó mai jelenség, hogy az egyháztól eltávolodottak gyakran kerülnek sátáni befolyás alá különféle szektákon, szeánszokon és drogokon keresztül. *Gabriele Amorth atya*, a Római Egyházmegye exorcistájaként sok tapasztalattal rendelkezik a gonosz hatalma elleni közbenjáró imáról. Az alábbiakban egy vele készült interjúból olvashatunk részleteket.

A gonosz lelkeknek kétféle módon van hatalmuk a velük kapcsolatba került emberek felett: hatalmuk van az emberek kísértésére, hogy eltávolodjanak Istentől, és a pokolra taszíthassák őket. Erősebb befolyás esetén pedig különleges módon is gyötörhetnek embereket: a megszállottság, a zaklatás, a kétségbeesésbe kergető rögeszmék formájában, s végül amikor a gonosz megszáll egy helyet, állatot vagy akár egy tárgyat. Nekünk, hívőknek nem kell azonban megijednünk: ha Jézus Krisztussal és a Szűzanyával tartunk, Isten megígérte, hogy nem enged erőnkön felül megkísérteni. A kísértéseket elsősorban a bűnre vezető alkalom kerülésével győzhetjük le, mert a gonosz mindig a leggyengébb ponton támad. Azután pedig: imával. Mi, keresztények előnyben vagyunk, hiszen ott van számunkra Jézus szava, ott vannak a szentségek, ott az ima.

A hívők közbenjárhatnak másokért: minden keresztény ember imádkozhat azért, hogy egy lélek vagy egy hely megszabaduljon a gonosztól. Ehhez három dologra van szükség. Az Úr azt mondta apostolainak: ezt a fajta gonosz lelket nagy hittel, sok imával és sok böjttel lehet kiűzni. Hit, ima és böjt. Elsősorban hit, nagy hit kell hozzá. Jézus sokszor a gyógyításainál sem azt mondta: „meggyógyítottalak”, hanem hogy „a hited gyógyított meg”. Azt akarja, hogy higgyünk benne, erősen, feltétel nélkül higgyünk. Hit nélkül semmit sem tehetünk – erősíti meg nyomatékosan Amorth atya.

Amorth atya legtöbbször Jézus Krisztus nevét hívja segítségül, de szentek égi közbenjárásáért is gyakran fohászkodik. Tapasztalata szerint az utóbbi években Szent II. János Pál pápa különösen hatékony közbenjárónak bizonyult. Amikor megkérdezte a gonosz lelkeket, miért félnek annyira II. János Páltól, ezt felelték: azért, mert keresztülhúzta a gonosz számításait (a kommunizmus bukása miatt, amiben nagy szerepe volt imáinak), és azért, mert nagyon sok fiatal ragadott ki a gonosz kezei közül. Természetesen a Szűzanya még nála is hatalmasabb közbenjáró – hangsúlyozza Amorth atya. *(forrás: Magyar Kurír 2011. május 18.)*

Beszélgetés Krisztussal: Én Uram és Istenem! Te végtelenül hatalmasabb vagy a lázadó lelkeknél, segíts, hogy mindig beléd kapaszkodjak! Add, hogy felismerjem azokat a területeket az életemben, amelyekben nem követem elég hűségesen a Te tanításodat és példádat. Ha ezeket felismerem magamban, add, hogy segítsenek abban, hogy alázatosan és együttérzéssel forduljak mások felé, és ne kritizáljam, hanem segítsem őket.

Elhatározás: Ma imáimba foglalok valakit, akit ismerek, és eddig még nem jutott eszembe, hogy imádkozzak érte.